

Kuida Weipse järw ilmale tulli.

(Üks ennemuistne jut Viivlandi maalt.)

Sest on mitto sadda aastad taggasi, kui Viivlandi-
maal se wäggew kunningas Karlus pagganatte ülle
wallitses. Siis ellasid seal palju metsade sees
hirmsad karrud ja metshärjad suurte pikka karrusse
lakkadega; pödrad ja metshobbojed lippasid omma
ferge jallaga seal, et puud raggisesid, läbbi kõrwe.
Ei olnud senna maa nurla weel wöerast maalt ei
kaupmehhi omma laewadega, ei ka söamehhi terrawa
möögaga tulnud risti tähte ülles asjutama, waid
pimmedus kattis weel rahwa süddamed ja meled.
Kunninga Karlusse maea olli kallist hilgawa kiro-
wiist ülles ehitud ja läikis emalt otsego kuld, mis
päwa paistel särwab. Ühhe pühhaks peetud metja
tulla lähhedal, kus kolm walged (head) ja kolm
musta (kurja) waimo, se on pagganatte ebba jum-
malad, pesjitasid, seisid se kunninga loss; seal ellas
temma keige omma perretonnaga. Waenlased kart-
sid tedda wägga, ta omma rahwas armastas tedda
nenda kui olleks ta neile laia melewalda ja prii-
dust jägganud. Temma olli rikkas ja kuulus, agga
siiski pudus temmal üks asji, mis ta suuremaks
önneks arwas ollewad, se olli: temma naesel ep
olnud siggidust. Ta töutas walge jummalattele
paljo ohwrid ja andi, kui nemmad temma palwe

kuleksid, ja temma ihhaldamisje järrele teeksid. Sa
wata: seitsme aasta pärrast sai temma palwe kul-
dud, ja kunninga prona, temma armas abbiwasa,
sattus nurga wodi kassikuttega. Üks olli poeg, ni
nobbe ja terrane kui taat isse; teine olli tüttar,
walgeruge peaga, ja silmad kui sinnikad, naeratas
kattist eide wasto. Kunningas, täis rõmo, ohwer-
das walge jummalattele rohked annid, nenda kui
ta töutand; need mustad jummalad agga puhlesid
tullist wiikka täis, et Karlus neid mikski ei pid-
dand, sest nemmad arwasid ennast ka tähhelepan-
nemisse wäärt ollewad. Nemmad usjitasid selle-
pärrast sedda pahha waimo, kes surma ülle wallit-
ses, Wlins olli selle nimmi, et ta omma pahha
surretawa filmaga kunninga poiwesse peale wataks,
ja tedda sega ärra hullaks. Wapsole koskus senni
nähtawast, ja teggi wannemattele rõmo, et jubba
lelele suus liikus ja papp ja mamma wöis üt-
telda: agga nüüd käis pahha film ta ülle, ja panni
tedda kiddunema. Wönnu aea pärrast olli se noor
wössu närtfind surmale, ja maeti mahha. Wonna-
pura agga, öndsa weike ödde jäi ellusse, ja öitjes
kui lillete ihhu ja hinge polest kunninglikku wanne-
matte rõmuts, selle ainus laps temma nüüd olli.
Weluuste wiikka ep olnud poliku tödga mitte weel
kustatud; nemmad lastsid sellepärrast, kui kunninga
tüttar seitsme aastajeks sai, tedda ühhe wanna
kurja nõia küüji sattuda. Selle nõia nimmi olli